

[Statsministeren.]

Det er dette Forhold, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har taget som Paaskud for de grove Beskyldninger, han har rettet mod Udenrigsministeren. Set paa denne Baggrund er jeg overbevist om, at man vil være enig med mig om, at der ikke kan være Tale om, at den højtærede Udenrigsminister har gjort sig skyldig i Handlinger, der paa nogen Maade diskvalificerer ham. Det er hans menneskelige og moralske Ret over for ærerørige Angreb at udtale sig, som han har gjort. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Angreb og Sigtelser savner ethvert sagligt Grundlag.

Hvem er nu den Mand, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen angriber saa groft? Min egen Opfattelse af den højtærede Udenrigsministers Fortjenester har jeg givet Udtryk for ved adskillige Lejligheder, ogsaa medens han var Medlem af Regeringen Knud Kristensen. Den Omstændighed, at han sad som Medlem af en Regering, der var mit eget Parti og mig imod, var ikke til Hinder for, at jeg kunde anerkende hans Evner og Fortjenester. Jeg har allerede dengang sagt: „Vi er alle Udenrigsministeren Tak skyldig“. Denne Udtalelse fremsatte jeg for mere end et Aar siden i det udenrigspolitiske Nævn, og den var ikke „fortrolig“, jeg har sagt det ved andre Lejligheder. Hvad jeg tænkte paa, da jeg fremsatte denne Udtalelse i Nævnet, var de Fortjenester, den højtærede Udenrigsminister har indlagt sig ved uanset Meningsforskellene at bevare et Rigsdagsflertal samlet om een Linie i Sydslesvigsagen. Jeg kunde for den Sags Skyld godt have henvist til de Fortjenester, han har indlagt sig tidligere i sin Embedsgerning. Enhver, der har nogen Berøring med internationale Forhold, ved, at den højtærede Udenrigsminister nyder international Anerkendelse som en usædvanligt kundskabsrig, begavet og erfaren Diplomat. Gennem snart en Menneskealder har han viet sine Evner til Danmarks Udenrigstjeneste. Lad mig blot nævne fra Mellemløstiden hans Indsats som Advokat for Danmark ved Processerne i Haag om Østgrønlands Retsstilling og fra Krigstiden hans Indsats som Chef for de civile Anliggender i den danske Militærmission hos den allierede Overkommando.

Det er jo ellers ikke min Bestilling at komplimentere det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, men jeg kan kun rose ham for det Valg af Udenrigsminister, han gjorde i Efteraaret 1945. Den forhenværende Statsminister havde efter min Mening ved denne Lejlighed for en Gangs Skyld en heldig

Indskydelse, og jeg betænker mig ikke paa at sige, at jeg — ikke som Partimand, men som dansk Borger — anser det for en Lykke for Landet, at min Forgænger traf dette Valg. Det ærede Medlem har ingen Grund til at beklage, at han bad den højtærede Udenrigsminister træde ind i sit Ministerium, og har i denne Forbindelse ikke andet at bede Offentligheden om Undskyldning for, end at han, den gamle Politiker, har ladet sig henrive til her fra Folketingets Talerstol at rette et lige saa ubehersket som ubegrundet Angreb paa den højtærede Udenrigsminister.

Det ærede Medlems Insinuation om, at jeg bag hans Ryg skulde have konspireret med Udenrigsministeren mod Venstres Regering, kan jeg kort tilbagevise, saa meget mere som det ærede Medlem ikke anfører noget som helst til Støtte for denne Insinuation. Forholdet er tværtimod det, som ikke kan undre nogen, der kender Udenrigsministerens Karakter, at han, hver eneste Gang et politisk Spørgsmaal, af hvad Art nævnes kan, har været paa Tale mellem ham og mig, har udvist den mest fuldkomne Loyalitet over for den daværende Statsminister.

Men har han da støttet en Politik, som ikke stemte med hans Overbevisning? Det er notorisk, at han i Modsætning til sin Statsminister til enhver Tid loyalt har fulgt den udenrigspolitiske Linie, som var lagt af Folketingets store Flertal, og aldrig ladet vor Udenrigspolitik paavirke af Statsministerens *private* Politik. I øvrigt maa det være overladt den højtærede Udenrigsminister selv at imødegaa den fhv. Statsministers Angreb paa dette Punkt.

Jeg ønsker for mit Vedkommende blot at anholde det ærede Medlems forargelige Udbrud om „Dobbeltspil“. Denne Beskyldning i det ærede Medlems Mund vil virkelig i Offentligheden virke som en Boomerang. Det er det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som har spillet Dobbeltspil! Hele Landet ved det fra den 2-aarige Periode, hvor det ærede Medlem muntrede sig med at optræde snart som Privatmand og snart som Statsminister. Og det er det ærede Medlem, som partipolitisk har udnyttet den sydslesvigske Sag, der burde have været hævet over al Partistrid! Det er det ærede Medlem, der har den tvivlsomme Ære i dette Anliggende at have gjort sig til Splittelsens Tegn i det danske Folk, og som har svækket hele vor Stilling over for de allierede Magter, som bliver afgørende for, hvad der skal ske i Sydslesvig. Dobbeltspilleren, det er det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og ham alene.